

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litteræ Henrici Constantinopolitani Imperatoris ad Dominum Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

si quæ apparuerint à sede apostolica præter assensum partium impetrata. Quod si non omnes &c. duo vestrum. Datum Laterani 111. Nonas Ianuarij, anno undecimo.

WLTERRANO. EPISCOPO.

Epist. 106.
Commissio
ei quædam
si matrimo-
nialis.
C. Ex parte.
De rebus. f. 2.
hæc.

EX parte M. mulieris fuit propositum coram nobis quod cum eam adhuc infra pubertatis tempora constitutam quidam patruus suus . . filio . . Senensis civis nondum septem annorum voluerit in matrimonio copulare, ac eadem traducta fuerit in domum civis ejusdem, ipsa ex quo ad nobiles annos pervenit, ratum nolens habere quod à dicto patruo suo circa hoc fuerat procuratum, à venerabili fratre nostro Senensi Episcopo nubendi alij licentiam postulavit. Cùmque partes idem Episcopus citavisset, & præfata M. per procuratorem idoneum in judicio compareret quærens possessiones & res alias sibi restitui dotis nomine pro se datas, & pars altera restitutionem peteret mulieris ejusdem, asserens eam non posse per alium causam agere, sed debere ipsius tractatui personaliter interesse, præfatus Episcopus dubitans quid super iis statuere posset de jure, prout nobis suis literis intimavit, processa negotij superfedit. Quia igitur non credimus ambigendum quin ipsa mulier, quamvis minor esse dicatur, & causam possit matrimonij per procuratorem tractare, ac pars alia restitui nequaquam debeat, quæ nullo juris seu possessionis est commodo destituta, cùm per solam traditionem prædictam, quam non præcesserunt sponsalia vel consensus legitimus nec fuerunt etiam subsecuta, nullum inter eos obligatorium vinculum sit contractum, ut finis litibus imponatur, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, non obstantibus exceptionibus supradictis, partibus convocatis, audias quæ hinc inde duxerint proponenda, & quod canonicum fuerit appellatione remota decernas, faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Datum Laterani 111. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno undecimo.

LITTERÆ HENRICI
Constantinopolitani Imperatoris ad
Dominum Papam.

Epist. 107.
De rebellionem
Voullam.

S Ancissimo Patri ac Domino Innocentio Dei gratia summo & universa

li Pontifici, Henricus eadem gratia fidelissimus in Christo Imperator, à Deo coronatus, Romanæ moderator, & semper Augustus, salutem & tam promptam quàm debitam in omnibus obedientiam. Non hominum sed Dei omnipotentis potissimum fuit, & præcipuè meritis & intercessionibus beatissimi Petri & Ecclesiæ Romanæ non nostris meritis hoc evenit, ut imperium Romanæ nostro potentatui subjaceret. Cùm enim miraculosè factum fuerit ut ad honorem beati Petri Constantinopolis caperetur, miraculosius his diebus, beatissimo Petro dimicante pro nobis, Christus operatus est in nobis, cujus auxilio, vigilia ipsius Petri festi quod vocatur ad vincula, iniquissimum persecutorem Ecclesiæ Dei Voullam apud Philippopolim debellavimus, eumque, infinita strage facta suorum, de campo fugavimus; & ut gaudeatis nobiscum in Domino, quindecim dietas terræ imperio nostro de suo acquisitas habemus. Status noster melioratus est, & de die in diem suscipit incrementum, nec nobis ascribimus, sed potius Deo & vobis, & fidei quæ in Ecclesia Romana subsistit. Noverit sanctitas vestra quod sani sumus & incolumes, quod libentissimè audiremus de vobis, & quod pro fide Ecclesiæ beatissimi Apostolorum principis, cujus vicem geritis, subire martyrium non timemus, cui quicquid facimus, quicquid acquirimus, pro nomine ipsius & in ipso est & erit. Grates infinitas vobis referimus de honore à vobis exhibito G. famulo nostro, & de negotiis nostris à vobis obtentis. Litteras vestras gratanter suscepimus & devotè. Rogamus omnimodis Deum ut vos, quem ad honorem suum & Ecclesiæ ipsius crexit pastorem, in sua constituat sede sanos & incolumes diutius permanere, & conservet nobis vos famulum suum, vosque, cujus preces efficacissimæ sunt apud Deum, rogare pro nobis ut ipse nobis pro ipso dimicantibus opem conferat salutarem & vitam diutinam & victoriam nobis donet. Volumus ut Ecclesia Romana nos habeat mandatorum executores suorum; quia nos non sumus ejus domini, sed ministri. Pater sancte, valeat sanctitas vestra, subveniendo nobis in nostris petitionibus, quæ pro nobis & pro terra nostra mittentur ad vos. Hucusque pia mansuetudo vestra nostras preces & petitiones benignè recepit, & quod bono inchoata est principio, placido consequatur effectu, quia nisi patrocinio vestro terra & impe-

pod Philippopolim.

rium nostrum totius Romaniae regatur, non est dubium quin succumbat; sed si vestrum auxilium habuerimus, cedit nobis adversitas praeriorum. Nihil enim possumus sine vobis. Videte ergo ut quod bene coepistis in Domino, opere compleatis. Datum in expeditione nostra Pamphil. mense Septembri, Indictione XII. imperij nostri anno tertio.

CARISSIMO IN CHRISTO
filio Frederico illustri Regi Siciliae.

Epist. 208.
Suadetur ne
jurisdictione
spiritualem sibi
vendicat.

EX tenore litterarum tuarum nostris est auribus intimatum quod Panormitana Ecclesia viduata pastore, Capitulum ejusdem Ecclesiae tibi multotiens supplicarunt ut eis praereres licentiam Pontificem eligendi; quibus cum tandem benignum praeruisisses assensum, mandans eisdem ut invocata spiritus sancti gratia in personam idoneam convenirent, Cantor, Succentor, & quidam alius a reliquis recedentes tuis iussionibus resistunt, ejus concanonice inhibentes ne ad nominationem procederent, ad sedem apostolicam appellando. Super quo tu vehementer commotus, disposuisti acriter in personas eorum injuriam hujusmodi vendicare, sed pro reverentia nostra & ordinis clericalis motu animi temperato, solum eis exilium indixisti, ut de cetero in regno tuo malignandi materiam non haberent, quod ob hoc nobis significare curasti, ne persuaderi nobis posset aliud ab eisdem. Nos igitur iis auditis mirati fuimus non modicum & commoti graviter contra eos qui hac tibi persuadere, fili carissime, praesumpserant, cognoscentes profecto quod prava sint latera tua, quae tibi hujusmodi persuadent. Vnde nimirum timemus ne persuasionibus eorundem inductus, immo seductus potius, imitari velis vestigia crudelium tyrannorum, qui de terra viventium suis iniquitatibus exigentibus sunt abscisi, & nunc forte acrius cruciantur, cum non tua sorte contentus, nostram praesumpseris usurpare, jurisdictionem in Clericis exercendo. Temporalibus enim debueras esse contentus, quae tamen habes a nobis, & non ad spiritualia, quae ad nos pertinent, extendere manus tuas. Nescis quod cum Oza arcam foederis temere tetigisset, a Domino correptus interiit, & Ozias Rex, dum adolere vellet incensum, lepra macula est respersus? Considerare quippe debueras & timere ne forte propter delicta praedecessorum tuorum, qui quaedam spiritualia sibi praesumpse-

rant usurpare, haec supervenerit tribulatio qua oppressum est haecenus & adhuc premitur & quatitur regnum tuum, & humiliari nihilominus in conspectu altissimi, ut placatus converteret procellam in auram, & cessaret quassatio comprimens & conturbans. Certè si melius notavisses haec & ea quae regnis ceteris evenerunt in quibus iis similia fuerant attentata, timuisses utique manum in Clericos extendere ultionis pro eo quod ad sedem apostolicam appellarant, nec a regno procripsisses eisdem, cum etsi te gravissime offendissent, nobis vindicta fuisset potius reservanda; quia secundum Apostolum servus suo domino stat aut cadit, nec ad te judicare servum pertinet alienum. Verum fortassis ex eo te putas offensum quod in quodam privilegio praedecessoris tuis concessio, immo ab initio magis extorto, de appellationibus continetur, quasi appellando praefati Clerici venerint contra illud. Sed si diligentius attendisses quid actum fuerit super iis tempore clarae memoriae Imperatricis Constantiae tunc Reginae Siciliae matris tuae, nequaquam id ad animum revocasses. Cum enim eadem venerabilem fratrem nostrum Neapolitanum Archiepiscopum & dilectos filios Ham. Archidiaconum Cathaniae, magistrum Thomam de Gaieta Iustitiarium, & Nicolaum judicem Vigiliensem pro innovando praedicto privilegio & concedendo ac confirmando ei ac tibi regno ad nostram praesentiam destinasset, & illi pro iis multipliciter institissent, non potuerunt a nobis aliquatenus obtinere ut illud vellemus privilegium innovare, propter quatuor capitula quae continebantur in eo, videlicet de Conciliis, legationibus, appellationibus, & electionibus Praelatorum. Tandem vero duo illorum ad praedictae matris tuae praesentiam redeuntes, reliquis apud sedem apostolicam remanentibus, exposuerunt eidem super iis nostrae beneplacitum voluntatis, cui cum eadem, sicut religiosa persona, acquiescere studuisset, idem ad sedem apostolicam iterum accesserunt, & obtinuerunt a nobis illud privilegium innovari & confirmari ei & tibi regnum, tribus capitulis de appellationibus, legationibus, & Conciliis a privilegio prorsus amotis, & quarto, de electionibus scilicet, moderato. Quid autem super electionibus inter nos ac praefatam matrem tuam fuerit ordinatum, cedula quam tibi praesentibus mittimus interclusam te poterit plenius

* Vide Bata.
ad 20, 1097.

Vide epistolam
Villemo Regis ad Hadrianum I V. apud
Rocham fir-

Vide lib. 1.
epistol. 410. 411.
412.